

Григорий Сковорода

Українські Басні

СН
СОФТПРЕС

Съдържание

Приятели, ценете басните!.....	3
Козлето и вълкът флейтист	4
Двете кучета.....	7
Враната и птичето зеленика	9
Чучулигите.....	10
Главата и тялото	12
Синигерът и щиглецът	14
Колелцата на часовника.....	16
Орелът и свраката	19
Мравката и прасето	20
Двете кокошки	22
Точилото и ножът.....	24
Орелът и костенурката.....	26
Совата и дроздът.....	29
Змията и жабокът	31
Жабите	32
Кучето и кобилата	34
Прилепът и двете птичета – гургуличето и гълъбчето.....	36
Камилата и еленът	38
Кукувицата и косът.....	40
Кучетата и вълкът.....	42
Къртицата и рисът	44
Лъвът и маймуните.....	48
Щуката и ракът	50
Пчелата и стършелът.....	52
Кошутата и глиганът	54
Старицата и грънчарят.....	56
Славейт, чучулигата и дроздът.....	58
Двамата котараци	62

Козлето и вълкът флейтист

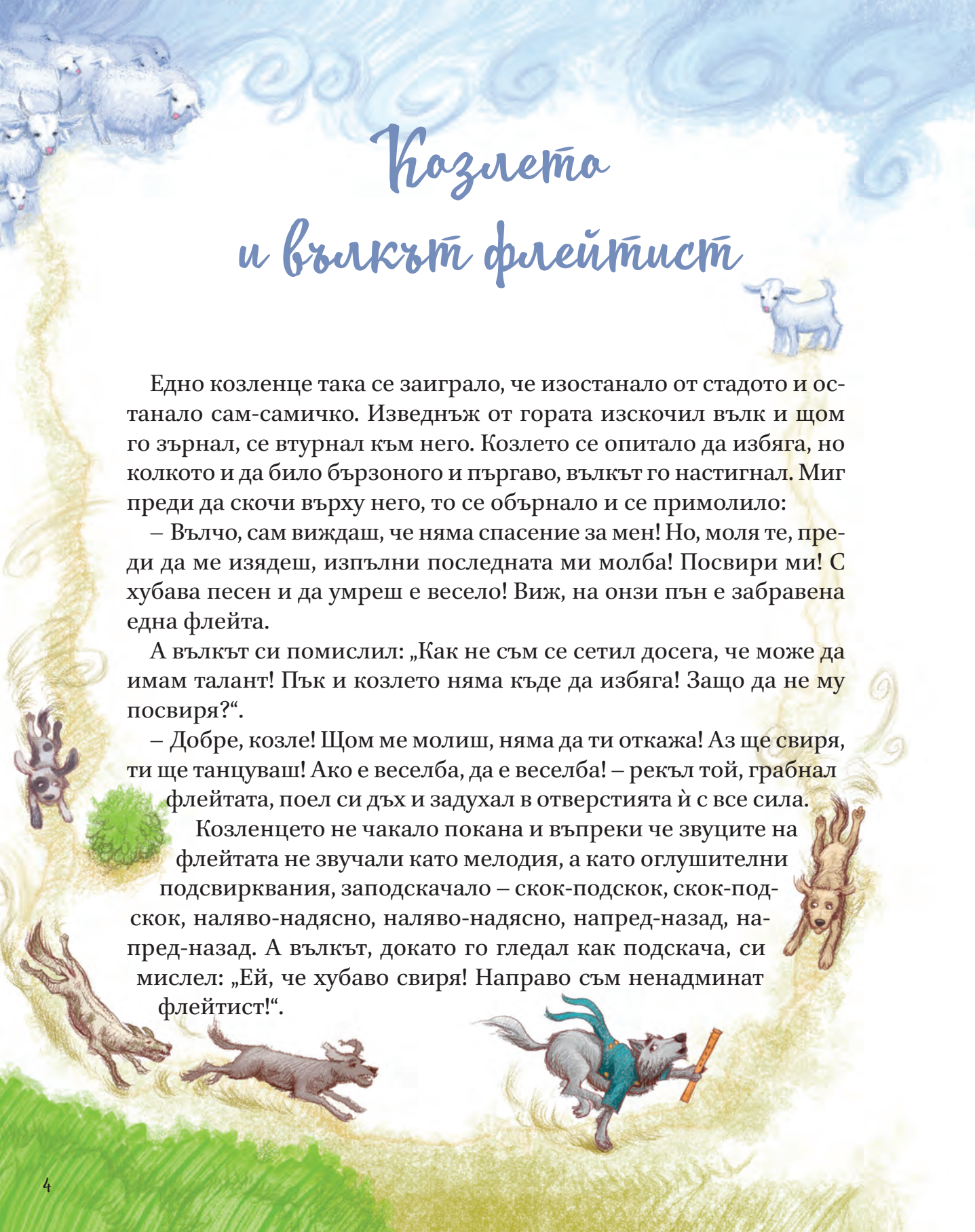
Едно козленце така се заиграло, че изостанало от стадото и останало сам-самичко. Изведнъж от гората изскочил вълк и щом го зърнал, се втурнал към него. Козлето се опитало да избяга, но колкото и да било бързоного и пъргаво, вълкът го настигнал. Миг преди да скочи върху него, то се обърнало и се примолило:

– Вълчо, сам виждаш, че няма спасение за мен! Но, моля те, преди да ме изядеш, изпълни последната ми молба! Посвири ми! С хубава песен и да умреш е весело! Виж, на онзи пън е забравена една флейта.

А вълкът си помислил: „Как не съм се сетил досега, че може да имам талант! Пък и козлето няма къде да избяга! Защо да не му посвирия?“.

– Добре, козле! Щом ме молиш, няма да ти откажа! Аз ще свиря, ти ще танцуваш! Ако е веселба, да е веселба! – рекъл той, грабнал флейтата, поел си дъх и задухал в отворстията ѝ с все сила.

Козленцето не чакало покана и въпреки че звуците на флейтата не звучали като мелодия, а като оглушителни подсвирквания, заподскачало – скок-подскок, скок-подскок, наляво-надясно, наляво-надясно, напред-назад, напред-назад. А вълкът, докато го гледал как подскача, си мислел: „Ей, че хубаво свиря! Направо съм ненадминат флейтист!“.

Колкото по-бързо подскачало козлето, толкова по-силно свирел той. Оглушителните звуци – направо нетърпима какофония! – се разнасяли надлъж и нашир. Чули ги и кучетата в селото и се втурнали настървени натам, откъдето се носели пронизителните подсвирквания – малки палета и големи песове, овчарски и ловджийски, стари и млади!

Вълкът бил толкова унесен в безобразната си свирня, че докато се усети, кучетата връхлетели като вихър върху него. Ръф оттук, ръф оттам – заръфали го те. В настаналата олелия едва успял да избяга и да се скрие вдън гора, кучетата се върнали в селото, козлето затопуркало към шубраците да намери стадото си, а флейтата останала да се търкаля край пъна.

Наука

Колкото и да се вдига врява,
от всяко дърво свирка не става.

